

og barnets eller den unges egen vurdering af forholdene inddrages således også i opfølgningen.

Bestemmelsen er en minimumsstandard, og kommunen skal lave hyppigere opfølgninger, når der er behov for dette.

Evaluering på tværs

Kravene til hvilke punkter, der skal indgå i undersøgelse og handleplan, vil muliggøre, at der kan følges op på tværs af de enkelte sager. Dermed bliver der bedre betingelser for at gennemføre forskning og evaluering på området.

Samtidig vil det indgå i bekendtgørelsen om de standarder for sagsbehandling, som kommunen skal udarbejde, at kommunen skal tage stilling til, hvordan den vil sikre løbende erfaringsopsamling i kommunen.

Endelig vil der i forbindelse med reformen ske en øget central indsats for at følge med i udviklingen på området og evaluere indsatsen. For det første afsættes der i forbindelse med anbringelsesreformen 2 mio. kr. årligt i årene 2006-2009 til forskning og evaluering af reformens virkninger. For det andet vil der ske en udbygning af de statistiske oplysninger, som indsamles på området. I den løbende evaluering, forskning og opfølgning vil der bl.a. være fokus på anvendelsen af netværksanbringelser og udviklingen i indsatsen over for de 15-18-årige.

Endvidere vil loven blive omfattet af lovovervågning med henblik på at styrke og systematisere vurderinger af, om målene med lovgivningen faktisk nås.

3.8. Implementering og kontrol

Et vigtigt element i reformen er implementeringen. Allerede i den eksisterende lovgivning er der lagt vægt på flere af de mål, der også prioriteres i reformen, eksempelvis inddragelse, kontinuitet og sammenhæng i indsatsen. Men lovgivningen anvendes ikke i tilstrækkeligt omfang i overensstemmelse med de gode intentioner. Det søger anbringelsesreformen at råde bod på både direkte ved at stille klare og tydelige krav i lovgivningen samt ved at gennemføre en række implementeringsaktiviteter.

Standarder for sagsbehandlingen forpligter kommunale politikere og ledere

I forbindelse med reformen lægges der op til, at socialministeren udmønter hjemlen i § 58 b til at fastsætte nærmere regler om, at kommunerne skal fastsætte standarder for sagsbehandlingen i børnesager. Disse standarder understøtter bestræbelserne i reformen på flere måder.

Standarderne skal vedtages af det politiske og ledelsesmæssige niveau i kommunen, og de skal ses i relation til den sammenhængende børnepolitik. Det er således en metode til at engagere politikere og ledere i spørgsmålet om sagsbehandling. Der skabes hermed opmærksomhed om og ledelsesmæssig ansvarlighed i forhold til indholdet i lovgivningen om sagsbehandling mv. i kommunen. Da standarderne ligeledes forudsættes offentliggjort, vil den demokratiske kontrol af kommunens sagsbehandling på området ligeledes blive styrket.

Samtidig kan standarder mindske det problem, at behandlingen af en sag afhænger af hvilken sagsbehandler, der tilfældigvis har ansvaret for den pågældende sag. Undersøgelser har således peget på, at der kan være store forskelle på sagsbehandlingen fra en sagsbehandler til en anden, også inden for samme kommune. Ved at den politiske og administrative ledelse tager stilling til standarderne, kan der sikres en mere ensartet behandling af sagerne i kommunen, hvorved borgernes retssikkerhed styrkes.

Øget egen drift-kompetence og flere målrettede undersøgelser

Ankestyrelsen kan allerede i dag tage sager op af egen drift, men det sker kun i begrænset omfang. Det foreslås, at der sættes øget fokus på nævnenes og Ankestyrelsens kompetence til at tage sager op af egen drift for yderligere at sikre en korrekt behandling af børnesagerne.

Lovforslaget lægger op til, at Ankestyrelsens og nævnenes kompetencer i § 47 klargøres og præciseres på en måde, så det står helt klart for dem og for kommunerne, hvilke sager de kan gå ind i, og hvordan de kan gøre det med henblik på, at egen drift-kompetencen skal bruges mere. Samtidig foreslås det, at både nævnenes og Ankestyrelsens egen drift-kompetence udvides til også at omfatte afgørelser om iværksættelse og revision af handleplaner samt høring af barnet.

Samtidig er det aftalt, at Ankestyrelsen fremover følger reformen tæt gennem en øget kontrol med den kommunale varetagelse af børneområdet ved hjælp af målrettede undersøgelser – herunder især praksisundersøgelser og stikprøveundersøgelser. Der er blandt partierne bag reformen bekymring for, at sagsbehandlerne i nogle kommuner har ansvar for så mange sager, at det går ud over kvaliteten i behandlingen. Derfor skal Ankestyrelsens undersøgelser bl.a. rette fokus på antallet af sager pr. sagsbehandler.